

Sentencja

- 1) Definicję bioetanolu zawartą w art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona taki wyrób, jak będący przedmiotem sporu przed sądem krajowym, który uzyskuje się w szczególności z biomasy i który zawiera ponad 98,5% alkoholu etylowego, pod warunkiem że jest on sprzedawany jako biopaliwo do użycia w transporcie.
- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że wyrób, taki jak będący przedmiotem sporu przed sądem krajowym, który zawiera ponad 98,5% alkoholu etylowego i który nie został skażony z zastosowaniem wyraźnie przewidzianej procedury skażenia, objęty jest podatkiem akcyzowym, o którym mowa w art. 19 ust. 1 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych, nawet jeśli jest on uzyskiwany z biomasy według technologii odmiennej od tej, jakiej używa się do celów wyrobu alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, zawiera substancje czyniące go niezdadnym do spożycia przez człowieka, spełnia wymogi określone w projekcie normy europejskiej pr EN 15376 w odniesieniu do bioetanolu wykorzystywanego jako paliwo i ewentualnie odpowiada definicji bioetanolu określonej w art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Firenze — Włochy) — postępowanie karne przeciwko X

(Sprawa C-507/10) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Pozycja ofiar w postępowaniu karnym — Ochrona osób szczególnie podatnych na wiktymizację — Przesłuchanie małoletnich jako świadków — Postępowanie incydentalne służące zabezpieczeniu dowodów — Odmowa złożenia przez prokuratora wniosku o przesłuchanie do sędziego prowadzącego postępowanie przygotowawcze)

(2012/C 49/20)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Firenze

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

X

przy udziale: Y

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Firenze — Wykładnia art. 2, 3 i 8 decyzji ramowej Rady z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym (Dz.U. L 82, s.1) — Przesłuchanie małoletnich jako świadków — Przesłuchanie małoletniej ofiary wykorzystywania seksualnego — Środki ochrony, które nie są obowiązkowe na mocy ustawodawstwa krajowego

Sentencja

Wykładni art. 2, 3 i art. 8 ust. 4 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 392 ust. 1a, art. 398 ust. 5a i art. 394 kodeksu postępowania karnego, które po pierwsze nie przewidują po stronie prokuratora obowiązku wystąpienia do sądu orzekającego o umożliwienie przyjęcia zeznań od ofiary szczególnie podatnej na wiktymizację według zasad postępowania incydentalnego w fazie dowodowej procedury karnej, a po drugie, nie umożliwiają rzeczonyj ofierze odwołania się do sądu w przedmiocie odmownej decyzji prokuratora dotyczącej jej wniosku o przyjęcie od niej zeznań według rzeczonych zasad.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — postępowanie karne przeciwko Mohsenowi Afrasiabiemu, Behzadowi Sahabiemu, Heinzowi Ulrichowi Kesselowi

(Sprawa C-72/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 — Artykuł 7 ust. 3 i 4 — Dostawa i montaż pieca do spiekania w Iranie — Pojęcie „pośrednie udostępnienie” „zasobów gospodarczych” na rzecz osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załącznikach IV i V do rzeczzonego rozporządzenia — Pojęcie „obchodzenie” zakazu udostępnienia)

(2012/C 49/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 7 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1) — Dostarczenie urządzenia, o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 423/2007 w stanie nienadającym się do użycia na rzecz irańskiej osoby prawnej niewymienionej w załącznikach IV i V do tego rozporządzenia — Urządzenie, które ma rzekomo zostać